

31975L0442

L 194/39

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1975.7.25.

A TANÁCS 75/442/EGK IRÁNYELVE
(1975. július 15.)
a hulladékokról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 100. és 235. cikkére;

tekintettel a Bizottság javaslatára;

tekintettel a Közgyűlés véleményére ⁽¹⁾;

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾;

mivel a hulladék ártalmatlanítására vonatkozóan az egyes tagállamokban már hatályban lévő vagy előkészítés alatt álló szabályozásban előforduló bármely eltérés egyenlőtlen versenyfeltételeket teremthet, és ezáltal közvetlenül befolyásolhatja a közös piac működését; mivel ezért szükséges ezen a területen a jogszabályok közelítése a Szerződés 100. cikkének megfelelően;

mivel szükségesnek látszik, hogy a jogi szabályozás közelítését kiegészítve a Közösség lépéseket tegyen annak érdekében, hogy célkitűzéseinek egyikét a környezetvédelem és az életminőség javítása terén az átfogóbb szabályozás által elérhesse; mivel ennek érdekében bizonyos speciális előírásokat kell megállapítani; mivel a Szerződés nem rendelkezik az ehhez szükséges felhatalmazásról, a 235. cikkét kell alapul venni;

mivel a hulladékártalmatlanítással kapcsolatos minden szabályozás alapvető célja az emberi egészség és a környezet védelme a hulladék gyűjtése, szállítása, kezelése, tárolása és lerakása által okozott káros hatások ellen;

mivel a természeti erőforrások megőrzése érdekében ösztönözni kell a hulladék visszanyerését és a visszanyert anyagok hasznosítását;

mivel az Európai Közösségek környezeti akcióprogramja ⁽³⁾ hangsúlyozza a Közösség közreműködésének szükségességét, beleértve a jogi szabályozás közelítését is;

mivel a hulladékártalmatlanításra vonatkozó hatékony és következetes szabályozás, amely sem a Közösségen belüli kereskedelmet, sem a versenyfeltételeket nem akadályozhatja illetve befolyásolhatja, vonatkozik minden ingó dologra, amelytől tulajdonosa megválnak, vagy a hatályban lévő nemzeti jogi szabályozásnak megfelelően megválni köteles, kivéve a radioaktív hulladékot, a bányászati és a mezőgazdasági hulladékot, állati hulladékot, szennyvizet, a gázhalmazállapotú hulladékokat és a külön közösségi szabályozás hatálya alá tartozó hulladékokat;

mivel a környezet védelmének biztosítása érdekében fel kell állítani egy engedélyezési rendszert azon vállalkozások számára, amelyek harmadik fél megbízásából hulladékot kezelnek, tárolnak vagy lerakással ártalmatlanítanak, felügyeleti rendszert pedig azon vállalkozások számára, amelyek saját hulladékaikat ártalmatlanítják, vagy amelyek mások hulladékát gyűjtik, és egy tervet azon lényeges adatokról, amelyeket a hulladékártalmatlanítás különböző szakaszaiban figyelembe kell venni;

mivel a költségeknek azt a részét, amely a hulladékhasznosítás bevételeiből nem térül meg, a szennyezés okozójának kell fedeznie a „szennyező fizet” elvvel összhangban,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

- a) „hulladék”: bármely anyag vagy tárgy, amelytől birtokosa megválnak vagy a hatályban lévő nemzeti jogi szabályozásnak megfelelően megválni köteles;

⁽¹⁾ HL C 32., 1975.2.11., 36. o.

⁽²⁾ HL C 16., 1975.1.23., 12. o.

⁽³⁾ HL C 112., 1973.12.20., 3. o.

b) „ártalmatlanítás”:

- a hulladék gyűjtése, válogatása, szállítása és kezelése, valamint tárolása és lerakása a föld felszínén vagy az alatt,
- a hulladék ismételt felhasználásához, hasznosításához vagy újrafeldolgozásához szükséges átalakítási műveletek.

2. cikk

(1) A tagállamok ezen irányelv sérelme nélkül alkalmazhatnak külön előírásokat egyes hulladékok esetében.

(2) Nem tartozik ezen irányelv hatálya alá:

- a) a radioaktív hulladék;
- b) az ásványkincsek kutatása, kitermelése, feldolgozása és tárolása, valamint a kőfejtők tevékenysége során képződő hulladék;
- c) az elhullott állati tetemek, testrészek, valamint a következő mezőgazdasági hulladékok: trágya és más, a mezőgazdaságban felhasznált anyagok;
- d) a szennyvíz, kivéve a folyékony hulladékot;
- e) az atmoszférába kibocsátott gázhalmazállapotú hulladék;
- f) a külön közösségi szabályozás hatálya alá tartozó hulladék.

3. cikk

(1) A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy elősegítsék a hulladékképződés megelőzését, a hulladék hasznosítását és feldolgozását, a hulladékban lévő nyersanyagok és esetleg energia visszanyerését és bármely más, a hulladék ismételt felhasználását célzó folyamatot.

(2) A tagállamok időben tájékoztatják a Bizottságot az ezen intézkedéseket átfogó szabályozás tervezetéről, és különösen minden olyan szabályozás tervezetről, amelyek tárgya:

- a) olyan anyagok használata, amelyeknek hulladékként történő ártalmatlanítása műszaki szempontból nehézségeket okozhat vagy túlzott költségekkel jár;
- b) annak ösztönzése, hogy:
 - egyes hulladékok mennyiségét csökkentsék,
 - a hulladékot újrafeldolgozás és ismételt felhasználás céljából kezeljék,
 - az egyes hulladékokban lévő nyersanyagot és/vagy energiát hasznosítsák,
- c) egyes természeti erőforrások, beleértve az energiaforrásokat is, használata olyan esetekben, amikor azok pótolhatók lennének újrahasznosított anyagokkal.

4. cikk

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a hulladék ártalmatlanítása ne veszélyeztesse az emberi egészséget és ne károsítsa a környezetet, különös tekintettel hogy:

- ne jelentsen veszélyt a vízre, a levegőre, a talajra, valamint a növényekre és az állatokra,
- nem okozzon kellemetlen szagot vagy zajt,
- ne legyen negatív hatással a tájképre vagy a védett területekre.

5. cikk

A tagállamok létrehozhatnak vagy kijelölhetnek egy vagy több hatáskörrel rendelkező hatóságot, amely az adott térségben felelős a hulladékártalmatlanítás megtervezéséért, megszervezéséért, engedélyezéséért és ellenőrzéséért.

6. cikk

Az 5. cikkben meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóság vagy hatóságok a lehető leghamarabb egy vagy több tervet dolgoznak ki, különösen az alábbiak tekintetében:

- az ártalmatlanítandó hulladék fajtája és mennyisége,
- általános műszaki követelmények,
- a hulladéklerakók létesítése céljára megfelelő helyek,
- egyes hulladékokra vonatkozó speciális rendelkezések.

A terv vagy tervek tartalma:

- a hulladékártalmatlanításra feljogosított természetes vagy jogi személyek,
- a hulladékártalmatlanítási műveletek becsült költségei,
- a hulladék gyűjtésének, válogatásának és kezelésének egyszerűsítését elősegítő megfelelő intézkedések.

7. cikk

A tagállamok megtesznek minden szükséges intézkedést annak érdekében, hogy mindenki, akinek hulladék van a birtokában:

- átadja azt magán- vagy közalkalmazásban álló hulladékgyűjtőnek vagy ártalmatlanítást végző vállalkozásnak,
- vagy maga végezze el az ártalmatlanítást, a 4. cikk alapján meghozott intézkedések betartásával.

8. cikk

A 4. cikknek megfelelően megtett intézkedések teljesülése érdekében, minden létesítmény vagy vállalkozás, amely harmadik fél megbízásából a hulladék kezelését, tárolását vagy lerakását végzi, az 5. cikkben hivatkozott, hatáskörrel rendelkező hatóságtól köteles engedélyt szerezni, amely különösen az alábbiakat tartalmazza:

- a kezelendő hulladék fajtája és mennyisége,
- általános műszaki követelmények,
- a meghozandó biztonsági intézkedések,
- a hatáskörrel rendelkező hatóság kérésére rendelkezésre bocsátandó információk a hulladék eredetéről, rendeltetéséről és kezeléséről, továbbá ennek a hulladéknak a típusáról és mennyiségéről.

9. cikk

A 8. cikkben meghatározott létesítményeket és vállalkozásokat az 5. cikkben meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóság rendszeresen ellenőrzi, különösen azon vonatkozásban, hogy az engedélyben előírt feltételeket betartják-e.

10. cikk

Azokat a vállalkozásokat, amelyek saját hulladékuk szállítását, gyűjtését, tárolását, lerakását vagy kezelését végzik, és azokat, amelyek harmadik fél megbízásából hulladék gyűjtését vagy szállítását végzik, az 5. cikkben meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóság felügyeli.

11. cikk

A „szennyező fizet” elvvel összhangban a hulladékártalmatlanítás költségeit, levonva a hulladékkezelésből származó esetleges bevételt, az alábbiak viselik:

- a hulladék birtokosa, aki a hulladékot hulladékgyűjtőnek vagy a 8. cikkben meghatározott valamilyen vállalkozásnak átadja;

- és/vagy a termék korábbi birtokosa vagy gyártója, akitől a hulladék származik.

12. cikk

A tagállamok háromévenként jelentést készítenek országuk hulladékártalmatlanítási helyzetéről, és továbbítják azt a Bizottságnak. Ennek érdekében a 8. és 10. cikkben meghatározott létesítmények vagy vállalkozások tájékoztatják az 5. cikkben meghatározott, hatáskörrel rendelkező hatóságot a hulladékártalmatlanítás részleteiről. A Bizottság a jelentést eljuttatja a többi tagállamnak.

A Bizottság háromévenként jelentést készít a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek ezen irányelv végrehajtásáról.

13. cikk

A tagállamok hatályba léptetik azokat a rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek az értesítéstől számított 24 hónapon belül megfeleljenek. És erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

14. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1975. július 15-én.

a Tanács részéről

az elnök

M. RUMOR